

Griffiernr. :
Not.nr. : GE 66.76.494/1998

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 JUNI 2000

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste** kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

op _____, zelfstandige, geboren te _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), namelijk

op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____ hoger vermeld

een meergezinswoning te hebben gebouwd bestaande uit 2 bouwlagen met daarop een mansarde dak in plaats van 1 bouwlaag met daarop een zadeldak waarbij tevens de 2 buitenste garages gelijk getrokken werden met de zijgevels

te _____ in de periode van 01.09.1997 (st. 18) tot 14.12.1998 (st. 24 bis)

HOGER BEROEP

(bke.) tegen een beslissing (bke.)

op 17/06 door
- op 17/06 door met OR tegen

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2,99 § 1-1° (en § 3), 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS. 08.06.1999)

Procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 juni 2006.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 13 juni 2006, overeenkomstig artikel 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (hierna afgekort als DORO).

3. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 20 juni 2006 :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-Procureur des Konings,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te

Over de verjaring van de strafvordering

4. Het perceel in kwestie is volgens het gewestplan K.B. 24.02.1977) gelegen in een woongebied. De beklaagde wordt vervolgd voor het oprichten van bouwwerken in de periode van 01.09.1997 tot 14.12.1998.

De verjaring van de strafvordering werd gestuit door de opdracht van de procureur des Konings van 23.10.2001 (kantschrift st. 37).

De feiten

5. Op 03.01.97 werd door _____ een bouwaanvraag ingediend voor het bouwen van een meergezinswoning aan _____

Op 02.06.97 werd voor deze aanvraag een bouwweigeringsbeslissing afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van _____

De beklaagde ging tegen deze beslissing in beroep bij de Bestendige Deputatie. Het beroep werd ingewilligd op 21.08.1997 .

Tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie werd door AROHM beroep aangetekend bij de bevoegde minister. Bij ministerieel besluit van 12.02.98 werd het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingewilligd en werd de afgegeven bouwvergunning vernietigd

Op 13.03.1998 werd door _____ een nieuwe bouwaanvraag ingediend, waarvoor op 18.05.98 een bouwvergunning werd afgeleverd.

Op 29.09.1998 stelt de politie in opdracht van het gemeentebestuur vast dat de meergezinswoning is opgetrokken volgens de vernietigde vergunning. De meergezinswoning bestaat uit 2 bouwlagen met daarop een mansarde dak. In plaats van 1 bouwlaag met daarop een zadeldak.

De indeling van het goedgekeurde plan werd nageleefd. De afmetingen van het gebouw bedragen 10.20 m op 17.85 m.

In plaats dat de 2 buitenste garages een insprong vertonen ten opzichte van de zijgevels, werden deze garages gelijk getrokken met de zijgevels.

De ruwbouw is praktisch volledig afgewerkt en men is reeds begonnen met het aanbrengen van de elektrische leidingen.

6. De beklaagde werd omtrent deze vaststellingen verhoord op 8 oktober 1998. Hij verklaarde o.m. het volgende :

Op 03.01.97 diende ik een bouwaanvraag in om een meergezinswoning op te trekken op een perceel grond gelegen te _____ Op 02.06.97 werd mij een bouwweigeringsbeslissing afgeleverd voor deze meergezinswoning, daar het advies van AROHM negatief was. Tegen deze weigering tekende ik op 18.06.97 beroep aan bij de Bestendige Deputatie van _____ Mijn beroep werd ingewilligd op 21.08.97. Nadat ik hiervan in kennis was gesteld, ben ik onmiddellijk begonnen met het uitvoeren van de werken.

In zijn tweede verhoor, op 14 december 1998 verklaarde de beklaagde :

Op 08.10.98 werd ik in kennis gesteld dat ik niet mocht verder werken aan het wederrechtelijk opgetrokken gedeelte van de meergezinswoning gelegen te

Ondanks deze kennisname heb ik verder gewerkt, dit om mijn gebouw te beschermen tegen de aankomende winter.

Ik heb de dakconstructie afgewerkt, ramen laten aanbrengen, de elektrische leidingen verder aangebracht, alsook de waterleiding. Men is reeds begonnen met het aanbrengen van het pleisterwerk.

Ik neem er kennis van dat de wederrechtelijk uitgevoerde werken worden stilgelegd,

7. Bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 16 juli 2001 werd de aanvraag tot regularisatie geweigerd (stuk 34 e.v.).

De tenlastelegging

8. De beklaagde betwist de tenlastelegging niet maar houdt voor dat hij ter goeder trouw heeft gehandeld. Niets is minder waar. Hij wist dat zijn vergunning geweigerd was in eerste instantie en dat er beroep was van de gemachtigde ambtenaar tegen de inwilliging van zijn beroep door de deputatie.

Hij heeft zijn aannemer misleid door hem een plan voor te leggen dat niet definitief goedgekeurd was.

Uit zijn ondervraging ter terechtzitting is gebleken dat de beklaagde zijn project zo snel mogelijk wilde laten renderen door zo snel mogelijk te kunnen verhuren.

Ook wanneer de werken werden stilgelegd heeft hij zich daar niets van aangetrokken. De bewering dat hij enkel het gebouw wou beschermen tegen de winter is flagrant onjuist. Hij heeft het integraal afgewerkt en verhuurd.

De rechtbank acht de tenlastelegging bewezen.

De straffen

9. Art. 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, stelt het feit strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijftien dagen en/of met een geldboete van 26 EUR tot 2000 EUR.

Deze feiten zijn onder gelding van het decreet van 18 mei 1999 strafbaar gebleven. De straffen bepaald in dit decreet zijn gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 tot 400.000 EUR.

De nieuwe strafwet is niet milder zodat toepassing moet worden gemaakt van de strafwet ten tijde van de feiten.

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagden ten laste gelegde feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden. Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in euro, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het Strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

10. De tenlastelegging is de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

11. De beklaagde heeft doelbewust de wet overtreden ervan uitgaande dat éénmaal het bouwwerk er stond dit er ook wel zou blijven staan. Hij heeft een toestand van voldongen feiten willen creëren.

Tot heden weigert hij een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand.

Dergelijke houding kan niet getolereerd worden en dient afdoende gestraft. Enkel het blanco strafrechtelijk verleden maakt dat er geen gevangenisstraf wordt opgelegd.

De herstellvordering

12. Het College van Burgemeester en Schepenen heeft in zitting van 14 december 2005 als herstell vordering voorgesteld de toestand te herstellen zoals werd vergund in de stedenbouwkundige vergunning dd. 18.05.1998 met name:

- . Afbraak van de oude hoevewoning;
- . Afbraak van de hangaar;
- . Aanpassing van de toegang tot de garages, de toegang naar de garages dient genomen te worden via _____ en niet via _____ omwille van de verkeersveiligheid;
- . Aanpassing van de huidige meergezinswoning naar de toestand die werd vergund op 18.05.1998 meer specifiek een meergezinswoning met 6 aangebouwde garages, met één bouwlaag en appartementen onder dak, in totaal 3 woonegelegenheden en een administratieruimte.

Het College van Burgemeester en Schepenen vordert eveneens het opleggen van een dwangsom in verhouding tot de ernst van het misdrijf.

De beklaagde verklaarde op 31.01.2006 hierover :

Ik heb kennis genomen van de herstelvordering dd. 14/12/05 van het College van Burgemeester en Schepenen en werd in het bezit gesteld van een kopie van deze herstelvordering. Ik ben bereid om de oude hoevewoning af te breken, alsook de hangaar binnen een tijdsbestek van 2 jaar, daar de woning nog altijd verhuurd is. Voor de meergezinswoning kan ik onmogelijk voldoen aan de herstelvordering, het gebouw is niet groter van oppervlakte gebouwd en niet hoger zoals het goedgekeurd plan, daardoor vind ik de opgelegde sanctie te zwaar. Ik neem er tevens kennis van dat indien ik niet voldoe aan de herstelvordering, ik strafrechtelijk zal vervolgd worden. Ik ben nog steeds van mening voor de meergezinswoning geen overtreding te hebben begaan, daar ik beschikte over een vergunning van de provincie.

13. Het openbaar ministerie vorderde de inwilliging van de herstelvordering alsook een dwangsom van 250,00 EUR.

14. De herstelvordering dateert van 16 december 2005. Het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is niet vereist.

De herstelvordering werd afdoende gemotiveerd. Zij is niet kennelijk onredelijk. Het herstel zoals gevorderd is nog steeds noodzakelijk voor de goede plaatselijke aanleg.

Gelet op de onwillige houding van de beklaagde is eveneens een dwangsom noodzakelijk teneinde de beklaagde te dwingen zelf tot herstel over te gaan.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging samen tot een GELDBOETE van(tweeduizend frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) **NEGENDUIZEND NEGENHONDERD EN VIJFTIEN KOMMA VIERENZEVENTIG (9.915,74) EUR.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **61,76 EUR.**

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

HERSTELVORDERING

Beveelt op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ en van het openbaar ministerie de beklaagde over te gaan tot het herstel door :

- Afbraak van de oude hoevewoning;
- Afbraak van de hangaar;
- Aanpassing van de toegang tot de garages, de toegang naar de garages dient aenomen te worden via _____ en niet via _____ omwille van de verkeersveiligheid;
- Aanpassing van de huidige meergezinswoning naar de toestand die werd vergund op 18.05.1998 meer specifiek een meergezinswoning met 6 aangebouwde garages, met één bouwlaag en appartementen onder dak, in totaal 3 woonegelegenheden en een administratieruimte.

en dit binnen een termijn van **TIEN MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van **huidig vonnis** :

VEROORDEELT _____ tot het betalen aan het College van Burgemeester en Schepenen en aan het Openbaar Ministerie van een **dwangsom van tweehonderd vijftig (€ 250,00) euro per dag vertraging** voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de veroordeelde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

